

تاریخچه ی لباس مرطوب (wet suit)

جک انیل یک موج سوار پرشور بود و می خواست راهی برای طولانی کردن مدت زمانی که می توانست در آب های سرد اقیانوس آرام سپری کند، بیابد. جک اقیانوس آرام را خانه ی خود می دانست.

لباس های سنتی غواصی در سال های 1940 تا 50، از لاستیک سنگین یا پلاستیک ساخته می شدند و مناسب فعالیت های مورد علاقه ی جک نبودند.

در طول زمانی که جک در ارتش امریکا بود، ماده ای به نام نئوپرن را کشف کرد که نجاران از آن به عنوان عایق استفاده می کردند. این ماده ترکیبی عالی از خاصیت کشسانی، گرما و حتی شناوری برخوردار بود. اندکی بعد لباس های مرطوب با نام تجاری انیل تولید شد.

در اصل نئوپرن در سال 1930 توسط آرنولد کولینس اختراع شد و نام اصلی آن پلی کلروپرن است، این ماده توسط یک گروه و به سرپرستی والاس هیوم کاروتز تولید شد، او برای غول صنعتی DuPont فعالیت می کرد و دلیل انتخاب نام تجاری DuPont توسط کاروتز همین بود.

ایده ی استفاده از این لاستیک مصنوعی توسط جولیوس نیولند که همکار کاروتز بود، ارتقاء یافت. در سال 1938 Duprene به عنوان نام تجاری نئوپرن در نظر گرفته شد. که تبدیل به نامی رایج برای مواد عایق مورد استفاده در زیر آب شد. نئوپرن بیشتر به عنوان ماده ی لباس مرطوب و لباس خشک شناخته می شود اما به خاطر مقاومت بالا به مواد شیمیایی، روغن ها و نور خورشید، در روکش کابل ها، برای عایق سازی و تولید دستکش های محافظتی نیز کاربرد دارد.

منبع ترجمه: diveSSI

مترجم: فروغ سلطانی - امین جدیدی

امین جدیدی | AMIN APNEA TEAM

E-mail: amin.diver22@yahoo.com - Tel: 09121576901

صفحه ی امین آپنه آ در اینستاگرام: [amin_freediver](https://www.instagram.com/amin_freediver)

تنها برگزارکننده ی دوره های مدرسی غواصی آزاد در ایران (Freediving Instructor Trainer)

مدرس دوره های عمومی و تخصصی غواصی آزاد

امین جدیدی | AMIN APNEA TEAM

E-mail: amin.diver22@yahoo.com - Tel: 09121576901

صفحه ی امین آپنه آ در اینستاگرام: [amin_freediver](#)

تنها برگزارکننده ی دوره های مدرسی غواصی آزاد در ایران (Freediving Instructor Trainer)

مدرس دوره های عمومی و تخصصی غواصی آزاد